

РЕШЕНИЕ

№ 14174

гр. София, 24.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 27.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **12707** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на от „НАСКАР БГ“ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], против Ревизионен акт /РА/ №Р-2222 1124 001636-091-001/18.07.2024г., издаден от Й. Н. И. на длъжност началник на сектор - възложител на ревизията, и Т. Д. И. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията при ТД НАП – С..

С жалбата са изложени твърдения, че оспорваният акт е незаконосъобразен и необоснован, издаден в противоречие със събраните в хода на ревизията доказателства и разпоредбите на материалния данъчен закон. Твърди се, че дружеството е достигнало облагаемия оборот на 16.11.2021г. и съгласно чл. 96, ал. 1 ЗДДС е трябвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС в 7-дневен срок - до 23.11.2021г. Дружеството е издало последно две фактури на 16.11.2021г., и счита, че върху тях не трябва да се начислява ДДС, тъй като предхождат датата, на която е трябвало да бъде подадено заявление за регистрация. В жалбата се твърди, че едната от доставките е освободена от облагане, а другата подлежи на специален режим по глава 17 от ЗДДС. По същество се иска отмяна на РА. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от процесуален представител, който поддържа изцяло жалбата по изложените в нея съображения, депозира писмени бележи и претендира сторените в производството разноски.

Ответникът по жалбата – Директорът на Дирекция "ОДОП" С., чрез процесуалния си представител, в хода по същество поддържа становище за неоснователност на жалбата, като поддържа изводите, направени в Решение№ 1452/05.11.2024 на Директора на дирекция ОДОР С. – НАП.

Представителят на СГП дава становище за основателност на жалбата.

Въз основа на съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-2222 11 24 001 636-020-001/03.04.2024 г. /л. 164/, връчена по електронен път на 12.04.2024 г., изменена със ЗВР №Р-2222 11 24 001 636-020-002/10.06.2024 г. /л. 166/, издадена от Й. Н. И. на длъжност началник сектор "Ревизии", дирекция "Контрол" при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-654/05.07.2023 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „НАСКАР БГ“ ЕООД за определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за отделните данъчни периоди от 16.11.2021г. до 31.12.2021г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-2222 11 24 001 636-092-001/25.06.2024 /л. 40 и сл./ връчен на 25.06.2024г.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ №Р-2222 1124 001636-091-001/18.07.2024г. /л. 37 и сл./, издаден от Й. Н. И. на длъжност началник на сектор, възложител на ревизията, и Т. Д. И. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията при ТД НАП – С..

В хода на ревизионното производство е установено, че „НАСКАР БГ“ ЕООД е подало заявление за регистрация по ЗДДС на 01.12.2021г., а формалната регистрация по ЗДДС на дружеството е влязла в сила на 20.12.2021г. с издаден Акт за регистрация №220422104057508/ 15.12.2021г.

Към материалите по делото са приложени, договори, оборотни ведомости, като значение по делото имат фактури, издадени от дружеството във връзка с осъществяване на неговата дейност, а именно отдаване под наем на автомобили и продажба на автомобили втора употреба /л. 141 и сл./: фактура № 2/08.03.2021г. (на стойност 600 лв.), №3/01.04.2021г. (на стойност 600 лв.), №4/20.05.2021г. (на стойност 15 000 лв.), №5/10.11.2021г. (на стойност 37 116 лв.), №6/16.11.2021г. (на стойност 56719,07 лв.) и №7/ 19.11.2021г. (на стойност 27 000лв.).

В хода на ревизионното производство е установено, че за периода от 10.11.2021г. до 16.11.2021г. дружеството е достигнало облагаем оборот в размер на 120 935,07лв. за регистрация по ЗДДС, поради което „НАСКАР БГ“ЕООД е следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС съгласно чл. 96, ал. 1, изр. 2 от ЗДДС в 7-дневен срок-до 23.11.2021г.

Дружеството е подало заявление за регистрация на 01.12.2021г., като основание за регистрацията е посочен чл.96 ал.1 ЗДДС-задължителна регистрация във връзка с облагаем оборот за последните 12 месеца преди текущия в размер на 50 000.00лв.

Формиран е извод, че задълженията на „НАСКАР БГ“ЕООД подлежат на определяне съгласно чл. 102, ал. 4 ЗДДС, като дружеството дължи данък за облагаемите доставки, с които надхвърля облагаемия оборот от 50 000 лева от датата, на която е надвишен оборотът /16.11.2021г./ до датата, на която е регистрирано по ЗДДС /20.12.2021г./ в размер от 83719,07 лева. Предвид това и на основание чл. 102, ал. 4 ЗДДС, вр. с чл. 96, ал. 1 ЗДДС и чл. 67, ал. 2 ЗДДС е начислен ДДС в размер на 13 953,18 лева и лихви в размер на 4285,32 лева за периода на м. 11 2021г., или общо задълженията "НАСКАР БГ" ЕООД са в размер на 18 238,50 лева.

Издаденият РА е оспорен от жалбоподателя по административен ред и с Решение № 1452/05.11.2024 на Директора на дирекция ОДОР С. – НАП /л. 11 и сл./ е потвърден.

С оглед изясняване на спора от фактическа страна е допусната и приета съдебно – счетоводна експертиза /ССЕ/ със следните въпроси:

1. На коя дата дружеството е достигнало облагаем съгласно разпоредбите на чл. 96, ал. 1 ЗДДС, в приложимата към 2021г. редакция, респективно в какъв срок дружеството е следвало да подаде регистрация по ЗДДС?;
2. След коя дата дружеството е следвало да начислява ДДС за извършени от него доставки? ;
3. Налице ли са издадени от дружеството фактури за периода след датата, на която дружеството е

следвало да начислява ДДС за извършени от него облагаеми доставки, до датата 30.11.2021г.?

4. Какъв е характерът на извършените от дружеството доставки, документиран с фактури №5/10.11.2021г., №6/16.11.2021г. и №7/16.11.2021г. и какъв е размерът на ДДС, който следва да бъде начислен по тях?

В заключението на ССЕ на зададените въпроси вещото лице е отговорило по следния начин:

1. Дружеството е достигнало облагаем оборот (над 53 316 лева) на 10.11.2021г. с издаването на фактура №5 в рамките на дванадесет последователни месеца (от м. март до м. ноември 2021г.). Съгласно чл. 96, ал. 1 ЗДДС дружеството е трябвало да подаде заявление за регистрация в седемдневен срок от изтичане на данъчния период (м. ноември 2021г.), тоест до 07.12.2021г.;

2. Според вещото лице, доколкото „НАСКАР БГ“ЕООД е подало заявление за регистрация на 01.12.2021г., то е действало в срок и е надлежно регистрирано съгласно акт за регистрация на 20.12.2021г. Следвало е да начислява ДДС за извършените от него облагаеми доставки, считано от дата 20.12.2021г.;

3. Не е следвало да бъдат издавани фактури с начислен ДДС преди 30.11.2021г., а само и единствено след датата на формална регистрация – 20.12.2021г.;

4. Доставките, документиран с фактури №5/10.11.2021г., №6/16.11.2021г. и №7/16.11.2021г. представляват продажба на МПС (продажба на стоки) втора употреба, закупени от физически лица, които не са начислили ДДС при продажбата, от което следва, че сделките подлежат на облагане по режима на маржа съгласно чл. 143 ЗДДС – ДДС се дължи само върху разликата между продажната и покупната цена на стоката.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

По силата на чл. 96, ал. 1 ЗДДС, предл. 1 (ред. към 2021 г.), всяко данъчно задължено лице с облагаем оборот 50 000 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец е длъжно в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон. Съгласно предл. 2 от същата разпоредба когато оборотът е достигнат за период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия, лицето е длъжно да подаде заявлението в 7-дневен срок от датата, на която е достигнат оборотът.

Разликата между двете хипотези е следната: при тази по изр. първо изискването е, облагаемият оборот 50 000 лв. или повече да е достигнат за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца, преди текущия месец; хипотезата по изр. второ следва да бъде приета за специална, понеже задължението за подаване на заявление възниква, още когато оборотът е достигнат за период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия. Настъпването само на това условие (по изр. второ на чл. 96, ал. 1 ЗДДС, но не и по изр. първо) влече последиците по чл. 102, ал. 4 ЗДДС (в приложимата редакция на текста), а именно: "за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите по чл. 96, ал. 1, изречение второ, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за облагаемите доставки, с които надхвърля облагаемия оборот от 50 000 лв., от датата, на която е надвишен оборотът, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите, или до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация. За облагаемата доставка, с която се надхвърля облагаемият оборот, се дължи данък...".

Ревизиращият орган и ответникът са приели, че в случая се касае за втората хипотеза (изр. второ на чл. 96, ал. 1 ЗДДС – "когато оборотът е достигнат за период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия....". Това становище са обвързали с твърдението, че облагаем оборот над 50 000 лева е реализиран за период от два последователни месеца и това действително е така- видно от доказателствата по делото дружеството е реализирало облагаем оборот в размер

на 120 935.07лв. за периода от 10.11.2021г. до 16.11.2021г.

От материалите по делото обаче се установява, че дружеството е достигнало облагаем оборот (53 316 лв.) още на 10.11.2021г., попадайки в хипотезата на чл. 96, ал. 1 предл. 1 – тъй като този оборот е достигнат в рамките на 12 последователни месеца (от 08.03.2022г., когато е издадена фактура №2 до 10.11.2021г. – датата на издаване на фактура №5). Именно с фактура №5 е надминат оборотът от 50 000 лв. Същото е установено с експертизата на вещото лице, която съдът кредитира в цялост. Доколкото дружеството жалбоподател „НАСКАР БГ“ ЕООД попада първо в хипотезата на чл. 96, ал. 1, изр. първо ЗДДС, нормата на чл. 102, ал. 4 ЗДДС (в дефинираната редакция на текста) не е приложима. Това означава, че "НАСКАР БГ" ЕООД не дължи данък "за облагаемите доставки, с които надхвърля облагаемия оборот от 50 000 лв., от датата, на която е надвишен оборотът, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите, или до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация", както и за облагаемата доставка, с която се надхвърля облагаемият оборот.. ". Като са постановили обратното, ревизиращите органи по приходите са постановили материалнонезаконосъобразен ревизионен акт, който подлежи на отмяна. Фактури №6 и №7 от 16.11.2021г. също формират облагаем оборот, но не променят датата на достигане на прага от 50 000 лв., защото това вече се е случило на 10.11.2021г. В този смисъл правилно дружеството е подало на 01.12.2021г. заявление за регистрация по ЗДДС в седемдневен срок от изтичане на данъчния период (м. ноември 2021г.), тоест до 07.12.2021г. Доколкото формалната регистрация на „НАСКАР БГ“ ЕООД е влязла в сила на 20.12.2021г. с издаден Акт за регистрация №220422104057508/ 15.12.2021г., „НАСКАР БГ“ ЕООД е следвало да начислява ДДС за извършените от него доставки, считано от датата, на която е регистрирано по ЗДДС – 20.12.2021г.

В тази смисъл е безпредметно да бъдат обсъждани фактури №6/16.11.2021г. (на стойност 56719,07 лв.) и №7/ 19.11.2021г. (на стойност 27 000лв.) и характера на доставките от 16.11.2021г. По изложените съображения Ревизионен акт /РА/ №Р-2222 1124 001636-091-001/18.07.2024г., потвърден от ответника с Решение № 1452/05.11.2024, е издаден от компетентни органи по приходите, но в резултат на неправилно прилагане на относимите материалноправни разпоредби на ЗДДС. Предвид гореизложеното съдът приема изводите на ревизиращия орган за незаконосъобразни, поради което жалбата се явява основателна, макар и не по изложените в нея съображения, и следва да бъде уважена, а издадения ревизионен акт да бъде отменен.

При този изход на спора е основателна и претенцията на жалбоподателя за възстановяване на разноските за водене на делото. По делото е представен списък за претендиращи разноски в размер на 1482,60 лв., който включва държавна такса в размер на 50.00лв. и възнаграждение на вещото лице за изготвената съдебно- счетоводна експертиза в размер на 1432,60 лв. Представени са доказателства за платено възнаграждение за допуснатата ССЧЕ в размер на 1432.60 лв. и внесена държавна такса в размер на 50 лв., които сума следва да бъдат присъдени на жалбоподателя.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, вр. ал. 1 ДОПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 21-ви състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на "НАСКАР БГ" ЕООД, ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт №Р-22221124001636-091-001/18.07.2024г., потвърден с Решение № 1452/05.11.2024 на Директора на дирекция ОДОР С. – НАП.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ да заплати на жалбоподателя "НАСКАР БГ" ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 1482,60 лв. разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България, в

14-дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: